

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114210442
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5114210442.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci navrhovateľky (manželky): M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, X. Q. J., zastúpená spoločnosťou V4 Legal, s.r.o., so sídlom Tvrdého 4, 010 01 Žilina, IČO: 36 858 820, a manžela navrhovateľky: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX S. O. R., P. N XGA, Veľká Británia, zastúpený Mgr. Igorom Šimom, advokátom so sídlom F. XX, XXX XX M., o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom: Y. W., nar. XX.XX.XXXX a Q. W., nar. XX.XX.XXXX, obe maloleté deti bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, na čas po rozvode, o odvolaní manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 15P/76/2014-722 zo dňa 24. júna 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. m e n í tak, že otec G. W., nar. XX.XX.XXXX, je povinný prispievať na výživu maloletého Y. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 230 britských libier mesačne a na výživu maloletej Q. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 170 britských libier mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky na účet vedený v Y. Y., a. s. číslo účtu IBAN: Y XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: E., počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku okresného súdu o rozvode manželstva.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku VI. o spôsobe platby prídavkov na deti „child benefits“ p o t v r d z u j e .

Vo výrokoch I., II., III., V., v časti VI. o povinnosti otca platiť prídavky na deti, zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozviedol manželstvo účastníkov konania (výrok I.). Maloleté deti na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky s oprávnením oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok (výrok II. a III.). Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého Y. W. sumou 230 britských libier mesačne a na výživu maloletej Q. W. sumou 170 britských libier mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky na účet vedený v Y. Y. (výrok IV.). Upravil styk otca s maloletými deťmi za prítomnosti matky počas jarných, letných a jesenných prázdnin v presne špecifikovanom období a matke uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie pripraviť a pri výkone práva styku poskytnúť náležitú súčinnosť (výrok V.). Otcovi uložil aj povinnosť platiť prídavky na deti, ktoré sú mu poskytované vo Veľkej Británii ako „child benefits“ k rukám matky, na účet vedený v Y. Y. vždy do 30.06. a 31.12. daného roka, so súčasnou povinnosťou otca predkladať matke aj písomné

potvrdenie o výške poskytnutých prídavkov na deti (výrok VI.). Súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok VII.).

2. Zhodnotením dokazovania vykonaného okresným súdom vo veci a aplikáciou príslušných právnych ustanovení, predovšetkým § 18, § 19 ods. 1, § 1 ods. 2, § 22, § 23 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, § 100 ods. 1 CMP, § 24 ods. 1, 3, 4, § 25 ods. 1, 2, § 28 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 3 Zákona o rodine ako aj príslušných ust. zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh navrhovateľky na rozvod manželstva a úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom doručený súdu dňa 21.03.2014 je dôvodný. Konštatoval, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, manželstvo neplní ani jednu zo svojich funkcií, a keďže nebol predpoklad obnovenia spolužitia medzi manželmi, obaja spolužitie odmietali, boli splnené podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Zákona o rodine na to, aby súd manželstvo účastníkov rozviedol. S rozvodom manželstva súhlasil aj manžel navrhovateľky. K vážnemu narušeniu vzťahov medzi manželmi došlo odchodom manželky na Slovensko v roku 2009, krátko pred narodením mal. Q.. Hoci manžel opakovane trval na ich návrate do Veľkej Británie, kde predtým spoločne žili, podľa navrhovateľky nedošlo z jeho strany k vytvoreniu podmienok, ktoré by vyhovovali celej rodine, či už išlo o osobné vzťahy, či bytové pomery. Po tomto odlúčení sa manželom nepodarilo obnoviť manželské spolužitie, najmä v dôsledku rozdielných predstáv o mieste, kde má rodina spolu žiť. V dôsledku tejto odluky manželia prestali spoločne hospodáriť, viesť spoločnú domácnosť a počas tohto obdobia manžel prispieval na výživu maloletých detí nepravidelne a rôznymi sumami.

3. Východiskom pre rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode tvorilo skoršie rozhodnutie súdu, a to rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 15P/76/2014-453 zo dňa 24.10.2017 v spojení s doplniacím rozsudkom č.k. 15P/76/2014-462 zo dňa 24.10.2017 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/18/2018-515 zo dňa 23.08.2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, v zmysle ktorej maloleté deti na čas do rozvodu manželstva boli zverené do osobnej starostlivosti matky s oprávnením oboch rodičov maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok; taktiež bol upravený styk otca s maloletými deťmi za prítomnosti matky, počas špecifikovaného obdobia jarných prázdnin, letných prázdnin a jesenných prázdnin s povinnosťou matky maloleté deti na stretnutie pripraviť a pri výkone práva styku poskytovať náležitú súčinnosť. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého Y. sumou 200 britských libier a na maloletú Q. sumou 150 britských libier mesačne od 01.03.2014, a to do 15. dňa mesiaca k rukám matky. Súd rozhodol aj o povinnosti otca uhradiť nedoplatok na splatnom výživnom za obdobie od 01.03.2014 do 31.10.2017 na maloletého Y. v sume 4.202 britských libier a na maloletú Q. v sume 2.002 britských libier do 30 dní od doručenia rozsudku k rukám matky a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Otcovi uložil aj povinnosť platiť prídavky na deti poskytované mu vo Veľkej Británii ako „child benefits“ k rukám matky vždy do 30.06. a 31.12. daného roku a v rovnakom termíne predkladať matke aj písomné potvrdenie o výške poskytnutých rodinných prídavkov. Krajský súd v Žiline zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie len v časti splatnosti pohľadávky tak, aby vyčíslený nedoplatok splatného výživného povolil otcovi splácať v splátkach po 100 britských libier mesačne vo vzťahu k maloletému Y. a po 50 britských libier mesačne na maloletú Q. počnúc právoplatnosťou rozsudku spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

4. Aktuálne súd prvej inštancie maloleté deti na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky (v zmysle návrhu matky), pretože od odchodu z Veľkej Británie sa o deti starala výlučne sama, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky a otec so zverením detí do výchovy matke súhlasil. Zároveň súd rozhodol o tom, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok s poukazom, že na vzdialenosť medzi rodičmi, resp. otcom a deťmi a problematická komunikácia rodičov nebola podľa súdu dôvodom pre vylúčenie otca z výkonu rodičovských práv. Vo vzťahu k úprave styku otca s maloletými deťmi, okresný súd vychádzajúc z toho, že rozsah stretávania určený skorším rozhodnutím vyhovoval obom rodičom, takto určený rozsah styku ponechal zachovaný. Spor rodičov o prítomnosť matky na týchto stretnutiach vyriešil zachovaním prítomnosti matky pri stretnutiach. Uvedené zdôvodnil tým, že od vydania skoršieho rozhodnutia otec nevyužil možnosť sa s deťmi stretnúť, naposledy bol s deťmi v osobnom kontakte v lete 2017, kedy matka strávila celé leto s deťmi vo Veľkej Británii. Telefonický kontakt otca s deťmi je tiež nepravidelný, pričom otec komunikuje výlučne po anglicky a medzi maloletou Q. a otcom okrem výraznej jazykovej bariéry nie sú vyvinuté blízke väzby, vzhľadom na dlhodobú odluku rodičov (maloletá sa narodila už na Slovensku). Pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal súd z porovnania výdavkov, ktoré matka uviedla v čase, kedy súd rozhodoval o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu a z prehľadu výdavkov, ktoré uviedla matka

v konaní o rozvod a ustálil, že u oboch detí došlo k určitému navýšeniu výdavkov, najmä v súvislosti s návštevou školy a ich mimoškolskou činnosťou, resp. jednorázových zvýšených výdavkov. Maloletý Y. začal od septembra 2018 navštevovať strednú školu a intenzívne sa venuje mimoškolskej činnosti, za odôvodnené výdavky maloletého súd považoval preukázané výdavky na oblečenie, obuv, stravu, drogériu, lieky a nájomné, prihladol aj na nepravidelné výdavky - zakúpenie pomôcok na začiatku školského roka vo výške 100 eur, lyžiarsky výcvik 200 eur, doučovanie matematiky 65 eur, ISIC karta 20 eur, školenie SOFT Skills 37 eur. U maloletej Q. rovnako za odôvodnené výdavky považoval oblečenie a obuv, stravu, drogériu, lieky (v súvislosti s astmou a častými brušnými problémami) a nájomné. Tiež zobral do úvahy nepravidelné výdavky - škola v prírode 130 eur, plavecký výcvik 30 eur, atletika 10 eur, flauta 28 eur (polročný poplatok) a 40 eur za samotný hudobný nástroj. Tiež prihladol na bytové pomery matky a maloletých detí, náklady na prenájom dvojizbového byte v Kysuckom Novom Meste spolu s energiami predstavujú sumu 350 eur mesačne. Matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti výlučne sama. Príjem matky súd posudzoval na základe daňového priznania za rok 2018 a zdokladovaných príjmov za obdobie január - apríl 2019 (príjem v januári 2019 - 251 eur, vo februári - 245 eur, v marci - 234 eur a v apríli - 233 eur). Matka vykonáva výučbu anglického jazyka ako SZČO. Otec dlhodobo žije vo Veľkej Británii v nehnuteľnosti, kde bývali spolu počas manželstva, pracuje v spoločnosti Rendall&Rittner, bez bližšieho opisu pozície, ktorú zastáva u zamestnávateľa, jeho príjem bol preukázaný vo výške cca 1.600 britských libier. Súd konštatoval, že otec predložil rozsiahly prehľad svojich výdavkov (zahrňujúcich výdavky na bývanie, energie, poistenie, strava, ošatenie, cestovné vrátane pôžičiek), pričom viaceré otcom uvádzané položky vzájomne nekorešponovali (elektrina, daň z nehnuteľností), niektoré neboli v uvedenej výške vôbec preukázané (cestné mýto, náklady v súvislosti s návštevou rodičov). Výdavky spojené s finančnou výpomocou rodičom v súvislosti s ich zdravotným stavom, poistením ako nadštandardu a pôžičky na kúpu auta a rekonštrukcie, neprihladol. Prehľad uvedených výdavkov vyhodnotil súd ako doklad o stanovení životnej úrovne otca, z ktorého nevyplýva, že by nemal dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol plniť primeranú vyživovaciu povinnosť svojim deťom. Na tomto základe súd určil výživné otca na maloletého Y. vo výške 230 britských libier mesačne a na maloletú Q. vo výške 170 britských libier mesačne. Akcentoval, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a nezohľadňujú sa výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Zohľadnil, že matka si svoju vyživovaciu povinnosť plní aj formou osobnej starostlivosti a uspokojovania základných potrieb detí, a to bytových, hygienických, stravovacích, spoločenských a pod. Súčasne prihladol aj na časovú zaťaženosť, ktorú musí matka venovať svojim deťom v prípade ich zdravotných problémov, návštev škôl počas rodičovských združení a primerane sa starať o ich spoločenský, kultúrny, športový rozvoj. Pokiaľ matka žiadala určiť výživné na maloletého Y. vo výške 270 britských libier a na maloletú Q. vo výške 230 britských libier, ktoré sumy ešte v záverečnom návrhu upravila na 300 britských libier na Y. a 250 britských libier na Q., k tomu súd uviedol, že matka nepreukázala také navýšenie výdavkov maloletých detí, ktoré by odôvodňovalo určenie výživného v ňou požadovanej výške. Zároveň dodal, že v čase svojho rozhodovania nemohol prihladnúť na skutočnosť, že maloletá Q. od septembra 2019 prestúpi na druhý stupeň základnej školy (s čím sú prirodzene spojené zvýšené výdavky), nakoľko pre jeho rozhodnutie bol rozhodujúci stav vecí v čase rozhodovania (jún 2019). Súčasne rozhodol aj o povinnosti otca platiť prídavky na deti, ktoré sú mu poskytované vo Veľkej Británii ako „child benefits“, a to na účet matky.

5. Súd upravil poskytovanie finančných prostriedkov zo strany otca, či už išlo o výživné alebo prídavky na deti, na účet matky, nakoľko doterajší spôsob poskytovania výživného spôsoboval omeškanie výživného, čo opakovane sťažovalo matke možnosti zabezpečenia potrieb maloletých detí.

6. Pri nezistení žiadnych okolností odôvodňujúcich priznanie náhrady trov niektorému z účastníkov, na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 52 CMP.

7. Proti tomuto rozsudku do časti výroku IV. a časti výroku VI., t.j. do spôsobu platby výživného a prídavkov na deti „child benefits“ uloženej súdom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie manžel navrhovateľky (otec) z dôvodu nesprávnych skutkových záverov (§365 ods. 1 písm. f/ CSP) a v tejto časti navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, aby mohol výživné určené súdom ako aj prídavky na deti poskytovať k rukám matky. Namietal súdom zvolený spôsob poskytovania finančných prostriedkov, či už výživného alebo prídavkov na deti na účet matky. V tomto smere poukázal na skutočnosť, že výživné bolo určené v cudzej mene a má sa platiť na účet vedený v inej mene a v napadnutých výrokoch nie sú uvedené všetky platobné údaje potrebné na vykonanie prevodov v cudzej mene. Ďalej namietal, že

zasielanie finančných prostriedkov stanoveným spôsobom je oproti doterajšiemu spôsobu zasielania finančných prostriedkov (k rukám matky, čo bolo realizované tak, že na účty otca vedené v britských librách boli vystavené kreditné karty v dispozícii matky, ktorá tieto výbery realizovala) menej hospodárne a viac finančne zaťažujúce otca, vzhľadom na účtovanie vyšších bankových poplatkov spojených s priamym prevodom finančných prostriedkov z účtu v britských librách na účet v eurách. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dôvod na inú úpravu poskytovania finančných prostriedkov zo strany otca ako bola určená v predchádzajúcom rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 15P 76/2014-453 zo dňa 24.10.2017.

8. Navrhovateľka (matka) vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Nesúhlasila s odvolaním otca, čo zdôvodnila tým, že skoršia forma úhrady výživného sa neosvedčila z dôvodu nedostatočnej platobnej disciplíny otca, a teda nie je v záujme detí. Jediným dôvodom odvolateľa bolo jeho nepreukázané tvrdenie, že určená forma platby je pre neho menej pohodlná a finančne náročnejšia. Prostredníctvom navrhovanej formy úhrady dochádza v rozpore so záujmom detí k reálnym komplikáciám v ich neprospech a prenášaní nákladov otca na ne. Poukázala, že jediným disponantom s bankovými účtami, na ktoré chce uhrádzať otec výživné, je on sám a tieto účty môže kedykoľvek zrušiť; výživné je z účtov vyberané za poplatok, čím sa znižuje suma výživného uhrádzaná deťom, čím otec prenáša svoje náklady na deti; otec ako jediný disponent rozhoduje o tom, či sú karty, (ktoré dá podľa svojho jednostranného rozhodnutia do užívania matky) v prípade uplynutia ich platnosti, opätovne vystavené alebo nie, kedy tak vykoná, pričom už v minulosti odmietol zabezpečiť nové karty včas a matka tak nemohla získať výživné pre deti. Otec ani nepreukázal, aké náklady mu z danej formy platby vyplývajú, a či vôbec dosahujú náklady, ktorými zaťažuje v dôsledku výberov priamo deti a matku (k odvolaniu predložila doklad o výške poplatkov). Od roku 2011 je výživné detí znižované o poplatky za každý výber z kariet, za jeden výber vo výške 2,50 eur, t.j. minimálne 5 eur mesačne, keďže otec zasiela výživné na dva účty (t.j. 60 eur ročne), pričom poplatok sa môže kedykoľvek zmeniť. Otec vôbec neuviedol, aké údaje mu chýbajú na vykonanie platieb, preto jeho tvrdenie považuje za účelovú snahu oddialiť povinnosť uhrádzať výživné. Pokiaľ si otec nie je istý akýmkoľvek platobným údajom, môže kontaktovať matku, ktorá mu ich bezodkladne poskytne. Otec však zrušil všetky komunikačné kanály, ktoré s matkou mal alebo ich zablokoval, čo tiež v prípade akejkoľvek komplikácie s kartami, považovala matka za problém. Rovnako na otca nemajú kontakt ani deti, ktoré otec vôbec nenavštevuje, neposiela im darčeky a nepodieľa sa na ich výchove žiadnou inou formou. Matka zotrvala na tom, aby bol zachovaný transparentne určený spôsob úhrady výživného rozsudkom, ktorý nezaťažuje deti poplatkami a neistotou. Forma platby, ktorá je zákonom dovolená a správne identifikovaná, podľa nej nezakladá ani odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, keďže otec nevysvetlil, ktoré zo skutkových zistení by malo byť nesprávne.

9. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca malo len formálnu podobu, keďže obsahovalo súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

10. Vyššie uvedené vyjadrenia boli zaslané ostatným účastníkom konania v zmysle ust. § 374 ods. 1 CSP. S ďalšími vyjadreniami účastníkov konania odvolací súd v priebehu odvolacieho konania nedisponoval.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, § 385 ods. 1 CSP a contrario a § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu vo výroku IV. podľa ust. § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku a v časti výroku VI. o spôsobe platby prídavkov na deti „child benefits“ podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. V rozsahu podaného odvolania, odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné

pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva vrátane odvolateľom namietaného spôsobu platby výživného a prídavkov na deti a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 1 CSP. Jeho odôvodnenie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

13. V prejednávanej veci ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti ako konanie, ktoré je zo zákona spojené skonaním o rozvod manželstva (§ 100 ods. 1 CMP). Charakter tohto konania je určujúci z pohľadu vykonania odvolacieho prieskumu, keďže odvolací súd v takomto type konania nieje viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o jeho spôsob rozhodnutia o výchove, výžive maloletých detí ako aj úprave styku otca s maloletými deťmi, ktoré má základ v správnych skutkových záveroch vyvedených z dostatočne vykonaného dokazovania ako aj v správnej aplikácie právnych predpisov na zistený stav veci, pričom k takejto úprave rodičovských práv k maloletým deťom na čas po rozvode nemal ani otec vecné výhrady. Výhrady otca smerovali len do časti výrokov IV. a VI. napadnutého rozsudku a to k spôsobu platby, či už súdom určeného výživného ako aj plnenia povinnosti otca poskytovať prídavky na deti. V tomto smere tak zostal rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III., V., v časti výroku VI. o povinnosti otca platiť prídavky na deti nedotknutý.

14. Odvolací súd pred svojim rozhodnutím o odvolaní požiadal otca, aby dodatočne uviedol, aké platobné údaje absentujú v napadnutej časti rozsudku okresného súdu, aby si povinnosti uložené mu rozsudkom mohol plniť spôsobom určeným súdom (v časti výroku IV. a VI.), t.j. na účet matky. Súčasne s poukazom na ust. § 44 CMP - predbežnú vykonateľnosť rozsudku o výživnom zo zákona, mal uviesť, akým spôsobom si tieto povinnosti aktuálne plní. Otec vôbec nereagoval na prvú otázku odvolacieho súdu. Vyjadril sa len k aktuálnemu spôsobu plnenia súdom uložených povinností. Uviedol, že svoje povinnosti v zmysle rozsudku doposiaľ plní tak, že finančné prostriedky posielal na karty „Cash card“ v dispozícii matky a to cez službu „English travel Money“, ktorá je najlepšou službou na peňažné prevody bez poplatkov za kurzový prevod, a rovnako má najlepší prevodný kurz na trhu. Z týchto dôvodov zotrval na tomto spôsobe posielania finančných prostriedkov.

15. Odvolací súd sa zameril aj na otázku, či platobné údaje uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sú postačujúce na plnenie súdom uložených povinností otcovi stanoveným spôsobom, teda priamo na účet matky. Z informácie za týmto účelom poskytnutej Y. Y., a.s. dospel odvolací súd k záveru, že údaje, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sú dostatočné na realizáciu uvedených platieb zo zahraničia určených v cudzej mene. Odvolací súd zdôrazňuje, že k realizácii a spracovaniu uvedených platieb zo zahraničia je potrebné uviesť číslo účtu v tvare IBAN, meno a priezvisko majiteľa účtu a swiftový kód banky príjemcu E. Pripísanie prostriedkov zo zahraničia (uvedenej v platobnom príkaze zo zahraničnej banky) je bezplatné, t.j. že pre matku nie sú spojené so žiadnymi poplatkami.

16. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že pri svojom rozhodnutí bol motivovaný záujmom maloletých detí a dal prednosť istote, ktorú prezentuje súdom preferovaný spôsob platby súdom uložených povinností otcovi, t.j. na účet matky. Zmenu o spôsobe realizácie platieb, ktorú okresný súd akceptoval, si vyžiadala skutočnosť, že matka už v základom konaní poukazovala na skutočnosť, že otec poukazuje výživné na karty, ktoré sú vytvorené na základe jeho podnetu v banke, na tieto ona nemá žiaden dosah, tieto majú krátku dobu platnosti a v prípade uplynutia ich platnosti hrozí, že výživné nebude deťom poskytnuté včas. Poukázala aj na to, že výber z tejto karty je spoplatnený. Na tomto základe navrhla, aby do budúca bolo výživné platené na účet na jej meno, ktorého detaily súdu poskytla. Okresný súd tak svojim rozhodnutím správne reflektoval na matkou uvedené skutočnosti.

17. Aj keď táto forma platby nezabezpečí, že výživné ako aj prídavky budú poukazované včas (uvedené závisí od včasnosti plnenia povinnosti otcovi a realizácie platby) avšak vzhľadom na obmedzené kontakty rodičov a konfliktnosť ich vzťahov, súdom zvolený spôsob

platby eliminuje prípadne hroziace nebezpečenstvo spojeného s platnosťou kariet, prostredníctvom ktorých matka realizovala výbery výživného resp. prídavkov, a teda v konečnom dôsledku má dopad na včasnosť plnenia vyživovacej povinnosti otca. Benefitom pre deti je aj skutočnosť, že výživné nebude zaťažené poplatkami, ktoré boli spojené s pravidelnými mesačnými výbermi týchto finančných prostriedkov, a ktoré matka riadne preukázala a tieto ročne predstavovali až sumu 60 eur. Na druhej strane otec svoje finančné zaťaženie realizáciou týchto platieb súdu nepreukázal. Podľa názoru odvolacieho súdu, náklady spojené s platením výživného má znášať povinný rodič a určite tieto nemajú ísť na úkor plateného výživného (ako tomu bolo doteraz). Otázka primeranosti týchto nákladov môže byť predmetom posúdenia súdu len v prípade, že budú riadne tvrdené a preukázané, čo sa v tomto prípade nestalo. Uvedené zostalo len v rovine všeobecných tvrdení otca. Navyše namietaná absencia platobných údajov na realizáciu daných platieb zo zahraničia bola vyvrátená. Na tomto základe vyhodnotil súd odvolacie námietky otca ako nedôvodné.

18. Na základe vyššie uvedenej argumentácie sa odvolací súd stotožnil so zvoleným spôsobom platby výživného ako aj prídavkoch na deti súdom prvej inštancie, ktorý sledujú najlepší záujem maloletých detí, a preto v tejto časti výrok VI. rozhodnutia súdu prvej inštancie potvrdil.

19. Uvedené platí aj pre časť výroku IV. (spôsob platby výživného) avšak pre nedôslednosť, s ktorou okresný súd formuloval výrok o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom a absentoval v ňom časový moment, odkedy si má otec plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť, odvolací súd tento výrok zmenil a tento chýbajúci údaj doplnil. V kontexte uvedeného si otec súdom určenú vyživovaciu povinnosť (na maloletého Y. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 230 britských libier mesačne a na výživu maloletej Q. W., nar. XX.XX.XXXX sumou 170 britských libier mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky na účet vedený v Y. Y., a. s.) má plniť počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvoде manželstva. Preto aj keď navonok ide o zmenu výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd vyššie zdôraznil, že aj rozhodnutie súdu o spôsobe platby výživného považoval za správne.

20. Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že pokiaľ autoritatívne rozhoduje o vyživovacej povinnosti jedného z rodičov, malo by sa to byť zrejme z formulácie tohto výroku so zdôraznením, že ide o povinnosť rodiča, a preto by sa mal vyhnúť slovnému spojeniu „zaväzuje sa“, ktoré skôr evokuje dobrovoľné plnenie tejto povinnosti. Uvedené odvolací súd dáva do pozornosti len ako odporúčanie do budúcnosti pre čistotu formulácie rozhodnutia.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho).

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).